

срѣда-та на гжрди-тѣ, що се раздаватъ понѣкоги чакъ до гжрба-тѣ, неохотие, тѣгость на глава-та, сжнъ тѣжакъ и не спокоенъ. Кашлица-та изъ начало суха, по послѣ става съ храчки желти и зелени: по нѣкоги биватъ и кжрвави. Пулса-тѣ е честь, често слабъ, никочь не изобилна и червена, язицъ мржсенъ.

Тая болѣсть когато е силна, происхожда обикновенно отъ една простудка, отъ едно течение на воздуха-тѣ, отъ едно спирание на пота-тѣ, отъ едно тжнко облѣкло, отъ единъ раздразнителенъ прахъ.

Лѣчение. — Не правиже добре тѣви кои-то прѣнебрегватъ изъ начало тая болѣсть, коя-то лѣсно може да се прѣобрне въ една хроническа кашлица. По добре е болниа-тѣ да поварди стаята нѣколко дни, за да избѣгне лоши-тѣ слѣдствия що може да се появїжте по сетиѣ. Една лека диата и умекчителни-тѣ питиета (замкова вода, ечевиана вода, и пр.) се доволни изъ начало, като се даде и **акон.**, ако сѫществува трѣска съ огњнъ, сухота на гжрло-то и кашлица суха и честа: това лѣкарство може да се продлжи почти въ сичкото време на болѣсть-та. — Ако хрѣма-та на носа-тѣ е водна, и болниа-тѣ чувствува студени тржпки щомъ се пооткрие: **нуксъ-в.** — Ако хрѣма-та не е до толкова водна, но е съ поприщението на носа-тѣ, съ болки на гжрло-то, съ кашлица иай-паче нощна, съ расположение да се поти, безъ никакво улѣчение, и да дрище: **мерк.** — Щомъ